

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 ianuarie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.172 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1), ale art. 99 alin. (1) pct. 8 și ale art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-3	Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și ale art. 3 din Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	9-11
Decizia nr. 1.173 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	3-4	Decizia nr. 1.184 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11-12
Decizia nr. 1.174 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 581 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 1.193 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 164 alin. (3), art. 165, art. 180 alin. (1) și ale art. 198 liniuța a șaptea, precum și cele ale Capitolului IX „Dispoziții tranzitorii” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	12-14
Decizia nr. 1.176 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 1.195 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) și ale art. 93 alin. (1) și (4) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea	15-16
Decizia nr. 1.178 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 970, art. 977, art. 978, art. 979, art. 982 și art. 984 din Codul civil și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale	8-9		
Decizia nr. 1.179 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 30 din			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.172
din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1), ale art. 99 alin. (1) pct. 8 și ale art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1), ale art. 99 alin. (1) pct. 8 și ale art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ovidiu Bulai în Dosarul nr. 7.782/301/2007 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, Ovidiu Bulai solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată, considerând că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 22 alin. (1) și ale art. 23 alin. (1) din Constituție. De asemenea, susține că reglementarea comunitară în materie este normă de recomandare și nu stabilește obligația folosirii centurii de siguranță.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.782/301/2007, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1), ale art. 99 alin. (1) pct. 8 și ale art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Bulai, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii contravenționale împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece obligația de a purta centura de siguranță încalcă dreptul persoanei de a dispune de ea însăși și aduce atingere vieții intime, private și de familie. Totodată, arată că această obligație nu servește în nici un mod interesului public și, prin urmare, nerespectarea ei nu poate constitui contravenție și nu poate fi sancționată ca atare.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, întrucât instituirea unei

astfel de obligații de către legiuitor se înscrie în categoria măsurilor luate de stat pentru îndeplinirea obligațiilor sale pozitive legate de intervenția activă în garantarea dreptului la viață și a dreptului la integritate fizică și psihică.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, deoarece obligația conducătorului auto de a purta centura de siguranță în timpul deplasării pe drumurile publice se înscrie în categoria măsurilor luate de stat pentru îndeplinirea obligațiilor sale pozitive legate de intervenția sa activă pentru garantarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate nu conțin norme contrare dreptului la viață și la integritate fizică și psihică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (1), ale art. 99 alin. (1) pct. 8 și ale art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006.

Prevederile art. 99 alin. (1) pct. 8 au fost modificate prin art. I pct. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007.

Astfel, dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 36 alin. (1): „*Conducătorii de autovehicule și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament.*”;

— Art. 99 alin. (1) pct. 8: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa I de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de către persoane fizice: [...]*

8. *nerespectarea obligației pasagerilor aflați într-un autovehicul de a purta, în timpul deplasării pe drumurile publice, centura sau dispozitivele de siguranță omologate;*”;

— Art. 108 alin.(1) lit. a) pct. 3: „Săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a uneia sau mai multor contravenții atrage, pe lângă sancțiunea amenzii, și aplicarea unui număr de puncte de penalizare, după cum urmează: a) 2 puncte de penalizare pentru săvârșirea următoarelor fapte: [...] 3. *nerespectarea obligației de a purta, în timpul circulației pe drumurile publice, centura de siguranță ori căștile de protecție omologate, după caz;*”.

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 22 alin.(1) referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 23 alin. (1) privind inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, ale art. 26 alin. (2) privind dreptul persoanei de a dispune de ea însăși și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 — raportate la prevederile constituționale ale art. 22 alin. (1), ale art. 23 alin. (1) și ale art. 26 alin. (2), prin Decizia nr. 689/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, constatând că acestea sunt constituționale. Cu acel prilej, s-a reținut că obligația instituită în sarcina

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1), ale art. 99 alin. (1) pct. 8 și ale art. 108 alin. (1) lit. a) pct.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ovidiu Bulai în Dosarul nr. 7.782/301/2007 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.173
din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

comerțului, excepție ridicată de Alin Cristian Văduva în Dosarul nr.1.383/54/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr.26/1990 privind registrul

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.383/54/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin.(3) din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului.** Excepția a fost ridicată de Alin Cristian Văduva în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea recursului împotriva încheierii prin care judecătorul-delegat i-a respins cererea de înregistrare de mențiuni în registrul comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispoziția de lege atacată este neconstituțională, întrucât restrânge accesul liber la justiție, în condițiile în care, deși părțile nu sunt citate la judecarea cererii de înregistrare și nu au deci cunoștință de data la care s-a judecat cererea, termenul de recurs curge de la pronunțare. Consideră că, pentru a fi constituțional, textul de lege atacat trebuia să prevadă curgerea termenului de recurs de la data comunicării încheierii.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate prevăd o procedură necontencioasă, iar părțile cunosc data la care urmează să se pronunțe hotărârea.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece specificul procedurii de înregistrare în registrul comerțului implică celeritate, iar părțile au posibilitatea să cunoască în timp util soluția pronunțată de judecătorul-delegat.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate cuprind norme de procedură adoptate de legiuitor în baza competenței sale, atribuite prin art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Alin Cristian Văduva în Dosarul nr. 1.383/54/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, modificate prin titlul II, art. VIII pct. 3 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Astfel, dispozițiile de lege criticate au, în prezent, următorul cuprins: „*Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, încheierile judecătorului-delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt supuse recursului în termen de 15 zile de la data pronunțării încheierii.

Curtea constată că acestea reprezintă norme de procedură necontencioasă, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, evident, cu respectarea și a celorlalte prevederi sau principii din Legea fundamentală.

Prin prevederea că termenul de recurs, în aceste cazuri, curge de la data pronunțării încheierii judecătorului-delegat, dispozițiile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 nu contravin accesului liber la justiție și nici dreptului la un proces echitabil, deoarece părțile au cunoștință de termenul legal în care judecătorul-delegat trebuie să pronunțe încheierea, și anume în termen de 5 zile de la data îndeplinirii cerințelor prevăzute de lege, potrivit art. 40 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale. Totodată, dispozițiile criticate dau expresie principiului celerității soluționării cererilor în această materie, în scopul de a se asigura opozabilitatea mențiunilor în registrul comerțului față de terți.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.174

din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990
privind societățile comerciale și ale art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mediclass Sananova” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.641/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.554D/2007, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică ridicată tot de Societatea Comercială „Mediclass Sananova” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 28.745/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.554D/2007 la Dosarul nr. 1.296D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea, întrucât dosarele au același obiect.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.554D/2007 la Dosarul nr. 1.296D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 24.641/3/2007, și prin Încheierea din 12 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 28.745/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 581 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Mediclass Sananova” — S.R.L. din București în cauze având ca obiect cereri de ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât, prin natura sa, procedura ordonanței președințiale nu permite părților să formuleze apărări și să

aducă probe care ar duce la soluționarea cauzei în fond, cu consecința luării unor măsuri judiciare susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței coercitive a statului.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procedura ordonanței președințiale asigură atât echitatea procesului, cât și exercitarea dreptului la apărare, hotărârea instanței putând fi atacată cu recurs, iar pârâtul având posibilitatea să solicite depunerea unei cauțiuni, pentru ca interesele sale să nu fie prejudiciate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, și ale art. 581 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut:

— Art. 133 din Legea nr. 31/1990: „(1) *Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.*

(2) *Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.*

(3) *Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.”;*

— Art. 581 din Codul de procedură civilă: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel

mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 și ale art. 581 din Codul de procedură civilă prin raportare la prevederile art. 21 și art. 24 din Constituție, prin Decizia nr. 449/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007. Cu acel prilej, Curtea a statuat că legiuitorul a lăsat la latitudinea instanței, în temeiul rolului activ al judecătorului în procesul civil, obligarea reclamantului la depunerea unei cauțiuni și stabilirea cuantumului acesteia. Instanța de judecată este singura în măsură să aprecieze asupra valorii cauțiunii în raport de împrejurările existente în speță și de scopul în care va fi depusă cauțiunea, respectiv despăgubirea celor prejudiciați prin întârzierea executării hotărârii adunării generale a acționarilor. Prin procedura reglementată de art. 133 din Legea nr. 31/1990, este posibilă, în calea de atac a recursului, examinarea ordonanței de suspendare atât sub aspectul legalității, cât și al

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mediclass Sananova” — S.R.L. din București în dosarele nr. 24.641/3/2007 și nr. 28.745/3/2007, ambele ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.176
din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Profesional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 10.261/325/2006 al Judecătoriei Timișoara.

temeiniciei, astfel că prevederile art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție nu sunt încălcate.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat, de exemplu prin Decizia nr. 60/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Intrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii de recuzare a întregului complet de judecată, cerere transmisă la dosar, prin fax, de către autorul excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul asupra cererii de recuzare, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acesteia, întrucât în fața Curții Constituționale nu sunt aplicabile regulile Codului de procedură civilă referitoare la recuzare.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea de recuzare formulată de autorul excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.261/325/2006, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Profesional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât, pe de-o parte, nu permit recuzarea tuturor judecătorilor unei instanțe, iar, pe de altă parte, stabilesc că judecarea cererii de recuzare se face de judecătoria aceleiași instanțe.

Judecătoria Timișoara și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale atacate cuprind norme de procedură pe care legiuitorul este competent să le adopte în baza art. 126 alin. (2) din Constituție, iar acestea nu contravin Legii fundamentale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum a statuat și Curtea Constituțională.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

„1. Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai aceluiași judecător sau al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Profesional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 10.261/325/2006 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

2. Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

21. Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.

3. Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 16, 20, 21, 24, 30, 51, 53 și 126 și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constatând că acestea sunt constituționale. De exemplu, prin Decizia nr. 197/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2007, Curtea a reținut că instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului, cauzată de legătura de rudenie sau afinitate cu una dintre părți, interesul personal pe care îl are în soluționarea cauzei deduse judecății sau alte asemenea împrejurări, expres prevăzute de lege. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

Totodată, Curtea a statuat că, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la celelalte prevederi din Legea fundamentală invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia, Curtea constată, pe de-o parte, că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au aplicabilitate în cauza de față, nefiind constatată vreo îngrijădire a exercițiului unui drept sau al unei libertăți, iar, pe de altă parte, că dispozițiile constituționale ale art. 30 referitoare la libertatea de exprimare și ale art. 51 privind dreptul de petiționare nu au relevanță în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.178

din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 970, art. 977, art. 978, art. 979, art. 982 și art. 984 din Codul civil și ale art. 4 alin.(1) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 970, art. 977, art. 978, art. 979, art. 982 și art. 984 din Codul civil și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baza de Aprovizionare Desfacere Metal” — S.A. din București în Dosarul nr. 25.080/2/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 969, 970, 977, 978, 979, 982 și 984 din Codul civil. În ce privește excepția referitoare la prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu contravin principiului constituțional al libertății economice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 25.080/2/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, 970, 977, 978, 979, 982 și 984 din Codul civil și ale art. 4 din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Baza de Aprovizionare Desfacere Metal” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate aduc atingere libertății contractuale și principiului consensualismului la încheierea convențiilor, întrucât constrâng agenții economici să-și asume obligații la care nu au consimțit în mod liber.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială arată că neconstituționalitatea art. 969 și 970 din Codul civil nu poate fi pusă în discuție având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 379/2006 și nr. 220/2000, prin care au fost respinse excepțiile privind aceste texte de lege. În ce privește celelalte prevederi de lege criticate, apreciază că acestea nu aduc atingere libertății contractuale și principiului consensualismului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate din Codul civil, care consacră principiul forței obligatorii a actelor juridice, necesitatea asigurării stabilității și siguranței raporturilor juridice, precum și principalele reguli de interpretare a clauzelor unui act juridic civil nu îngăduiesc accesul liber al persoanei la o activitate economică. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002, arată că scopul acestei legi este tocmai întărirea disciplinei contractuale în materie comercială, în acord cu dispozițiile art. 45 din Constituție. În concluzie, consideră excepția neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate, instituind reguli privind efectele convențiilor și interpretarea acestora, nu contravin accesului liber al persoanei la o activitate economică, liberei inițiative și exercitării acestora în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din motivarea excepției, îl constituie dispozițiile art. 969, 970, 977, 978, 979, 982 și 984 din Codul civil și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 23 noiembrie 2006.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 969: „*Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.*”

Ele se pot revoca prin consimțământul mutual sau din cauze autorizate de lege.”;

— Art. 970: „*Convențiile trebuie executate cu bună-credință.*”

Ele obligă nu numai la ceea ce este expres într-însele, dar la toate urmările, ce echitatea, obiceiul sau legea dă obligației, după natura sa.”;

— Art. 977: „*Interpretarea contractelor se face după intenția comună a părților contractante, iar nu după sensul literal al termenilor.”;*

— Art. 978: „*Când o clauză este primitoare de două înțelesuri, ea se interpretează în sensul ce poate avea un efect, iar nu în acela ce n-ar putea produce niciunul.”;*

— Art. 979: „*Termenii susceptibili de două înțelesuri se interpretează în înțelesul ce se potrivește mai mult cu natura contractului.”;*

— Art. 982: „*Convenția nu cuprinde decât lucrurile asupra cărora se pare că părțile și-au propus a contracta, oricât de generali ar fi termenii cu care s-a încheiat.”*

— Art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002: „*(1) În contractele încheiate, părțile pot prevedea ca, în cazul neîndeplinirii până*

la scadență sau până la un alt termen convenit a obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), debitorii să plătească, în afara sumei datorate, penalități pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi lucrătoare după data scadenței.”

Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 45 care consacră libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Art. 969, 970, 977, 978, 979, 982 și 984 din Codul civil consacră, pe de o parte, două principii importante care guvernează efectele actului juridic civil, și anume, principiul forței obligatorii a convențiilor civile „*pacta sunt servanda*” (art. 969) și principiul executării cu bună-credință a convențiilor (art. 970), și, pe de altă parte, principalele reguli de interpretare a clauzelor unui act juridic civil (art. 977, 978, 979, 982 și 984).

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 970, art. 977, art. 978, art. 979, art. 982 și art. 984 din Codul civil și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baza de Aprovizionare Desfacere Metal” — S.A. din București în Dosarul nr. 25.080/2/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.179

din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și ale art. 3 din Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și ale art. 3 din Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Doris Ispan, Doris Mirela Suciuc-Ispan și Michael Ispan în Dosarul nr. 533/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate privind art. 53 din Legea nr. 18/1991. Pentru celelalte prevederi de lege criticate, pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât autorii excepției nu au formulat critici de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 533/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și ale art. 3 din Titlul X**

„Circulația juridică a terenurilor” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Excepția a fost ridicată de Doris Ispan, Doris Mirela Suci-Ispan și Michael Ispan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 53 din Legea nr. 18/1991 contravin dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece pentru constituirea sau reconstituirea dreptului de proprietate potrivit Legii nr. 18/1991 este prevăzută o procedură administrativă obligatorie, iar neparcarea ei atrage sancționarea fără o justificare rezonabilă. Or, arată autorii excepției de neconstituționalitate, libertatea legiuitorului de a stabili procedura de judecată nu este absolută.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că art. 53 din Legea nr. 18/1991 nu contravine principiului accesului liber la justiție. În ce privește art. 3 din Titlul X al Legii nr. 247/2005, arată că autorii excepției nu-și justifică vreun interes în invocarea excepției cu privire la acest text, deoarece nu se regăsesc în situațiile reglementate de acest text de lege. Cu privire la art. 30 din Legea nr. 1/2000, consideră că acest text de lege este neconstituțional, încălcând prevederile art. 16 din Constituție, întrucât aceste dispoziții constituționale nu fac vreo distincție dacă este vorba de cetățeni români sau străini.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu afectează principiul accesului liber la justiție. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate în raport cu celelalte dispoziții constituționale, arată că nu sunt formulate critici.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu conțin norme contrare dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele prevederi :

— art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, așa cum a fost modificat prin pct. 35 din Titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005;

— art. 3 din Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Aceste prevederi de lege au următoarea redactare:

— Art. 53 din Legea nr. 18/1991: „(1) Hotărârile comisiei județene asupra contestațiilor persoanelor care au cerut reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate privată asupra terenului, conform dispozițiilor cuprinse în cap. II, și cele asupra măsurilor stabilite de comisiile locale se comunică celor interesați prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.”;

— Art. 30 din Legea nr. 1/2000: „În aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 169/1997, precum și a prezentei legi, cetățenii români au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate.”;

— Art. 3 din Titlul X al Legii nr. 247/2005: „Cetățenii străini și apatrizii, precum și persoanele juridice străine pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor în România în condițiile stabilite de legea specială.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 18 referitor la cetățenii străini și apatrizi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției critică, de fapt, în principal, textul art. 53 din Legea nr. 18/1991, pe motiv că, prin instituirea unei proceduri administrative prealabile pentru constituirea sau reconstituirea dreptului de proprietate potrivit Legii nr. 18/1991, este încălcat accesul liber la justiție.

Referitor la instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale, Curtea Constituțională s-a pronunțat, de principiu, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69/1994, stabilind că „este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui asemenea proceduri, destinate, în general, să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii, descongestionarea instanțelor judecătorești de cauzele ce pot fi rezolvate pe această cale, evitarea cheltuielilor de judecată”.

De asemenea, Curtea a reținut că „procedura administrativ-jurisdicțională constituie o măsură de protecție care, deci, nu poate avea ca scop, în niciun mod, limitarea accesului la justiție”.

Instanța de contencios constituțional a mai statuat că „Instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu este contrară principiului prevăzut de art. 21 din Constituție privind liberul acces la justiție, cât timp decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”.

Curtea observă că jurisprudența sa cu privire la procedurile administrativ-jurisdicționale este conformă cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, de exemplu, în cauza „Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei, 1981”, a stabilit că „Rațiuni de flexibilitate și eficiență, care sunt pe deplin compatibile cu protecția drepturilor omului, pot justifica intervenția anterioară a unor organe administrative sau profesionale [...]”.

De altfel, asupra constituționalității art. 53 din Legea nr. 18/1991, prin raportare la art. 21 din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 110 din 11 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 4 mai 2004, statuând că acest text este constituțional.

În ce privește celelalte prevederi de lege atacate, Curtea constată că nu sunt formulate critici, astfel că referitor la aceste prevederi nu se poate exercita controlul de constituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și ale art. 3 din Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Doris Ispan, Doris Mirela Suci-Ispan și Michael Ispan în Dosarul nr. 533/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.184
din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentin Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Petru Bojin în Dosarul nr. 2.480/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, consilier juridic cu delegație la dosar. Se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că, la dosarul cauzei, autorul excepției a transmis note scrise prin care precizează că, urmare a modificărilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (3) din legea menționată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât, după modificarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, textul criticat a căpătat o nouă redactare, fără să preia conținutul normativ inițial.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.480/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Petru Bojin într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispoziția potrivit căreia „(...) acțiunile introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase” din art. 28 alin. (2) al Legii nr. 554/2004 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece introduce o discriminare între cetățenii care au contestat legalitatea unui act administrativ normativ și care nu pot retrage o asemenea acțiune, și cetățenii care au sesizat instanțele de judecată cu alte tipuri de acțiuni și care beneficiază de dreptul de a le retrage. În notele scrise depuse la dosarul cauzei, se arată, în esență, că dispozițiile art. 28 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate, pot conduce la o aplicare neunitară a legii, lăsând la aprecierea instanțelor a interesului public atunci când e în discuție retragerea acțiunilor introduse împotriva actelor administrative normative. De asemenea, se susține că textul criticat „introduce excepții la excepții doar pentru a face inutile și inoperante excepțiile”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textul criticat fiind contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție și principiului disponibilității care guvernează procesul civil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este neîntemeiată. În susținerea opiniei sale, Guvernul are în vedere argumentele și soluția adoptată de Curtea Constituțională în Decizia nr. 507/2004.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 28 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în varianta anterioară modificării acesteia, sunt neconstituționale. În argumentarea acestui punct de vedere, arată că

„dispozițiile art. 28 alin. (2) din lege nu permit retragerea acțiunii în contencios administrativ nici chiar de partea în favoarea căreia aceasta a fost formulată, deși, în sensul accesului liber la justiție, persoana care are dreptul de a se adresa justiției are, implicit, și dreptul de a renunța la acțiunea prin care a sesizat instanța de judecată.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile, scrise și orale, ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 28 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, care, la data sesizării, aveau următorul cuprins:

Art. 28 alin. (2): „*Acțiunile introduse de Avocatul Poporului, de Ministerul Public, de prefect și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase.*”

Autorul excepției a precizat că are în vedere doar partea finală a textului: „(...) *precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase.*”

După sesizarea Curții Constituționale, art. 28 din Legea nr. 554/2004 a fost modificat în integralitatea sa, prin art. 1 pct. 36 din Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, iar problema vizată de autorul excepției apare în alineatul (3), într-o redactare substanțial modificată, după cum urmează:

Art. 28 alin. (3): „*Acțiunile introduse de persoanele de drept public și de orice autoritate publică, în apărarea unui interes public, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase, cu excepția situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în urma modificărilor survenite în cuprinsul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin Legea nr. 262/2007, textul criticat a căpătat o altă configurație juridică, soluția legislativă conținută de art. 28 alin. (3) fiind în mod esențial diferită de cea reglementată în alin. (2) al art. 28, în redactarea inițială. În actuala reglementare, este posibilă retragerea, în anumite condiții, a acțiunilor introduse împotriva actelor administrative normative.

În ceea ce privește susținerile din notele scrise depuse de autorul excepției ulterior sesizării Curții, referitoare la art. 28 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, potrivit cărora acest text ar putea fi interpretat de instanțele de judecată în mod diferit, astfel încât, în cauze identice, s-ar putea pronunța soluții contradictorii, Curtea Constituțională constată că nu le poate avea în vedere la soluționarea excepției fără a depăși limitele sesizării. Or, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, actul de sesizare a Curții îl constituie încheierea instanței în fața căreia a fost ridicată excepția.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Petru Bojin în Dosarul nr. 2.480/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.193
din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 164 alin. (3), art. 165, art. 180 alin. (1) și ale art. 198 liniuța a șaptea, precum și cele ale Capitolului IX „Dispoziții tranzitorii” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 164 alin. (3), art. 165, art. 180 alin. (1) și ale art. 198 liniuța a șaptea, precum și cele ale Capitolului IX „Dispoziții tranzitorii” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandru P. Bălan în Dosarul nr. 4.275/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Casa Județeană de Pensii Iași, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, sens în care arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât determină reducerea unor drepturi, precum sporul de vechime. De asemenea, consideră că dreptul său la pensie reprezintă o creanță asupra statului, astfel încât atingerile aduse dreptului la pensie încalcă și dispozițiile din Constituție referitoare la garantarea drepturilor de creanță asupra statului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, arată că textele de lege criticate sunt în acord cu prevederile constituționale invocate. De altfel, consideră că în speță sunt ridicate probleme de interpretare și aplicare a legii, iar nu aspecte legate de constituționalitatea normelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.275/99/2006, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 164 alin. (3), art. 165, art. 180 alin. (1) și art. 198 liniuța a șaptea, precum și cele ale Capitolului IX „Dispoziții tranzitorii” din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de Alexandru P. Bălan cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare art. 44 și art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, raportat la prevederile Directivei nr. 98/49/CE, ale Directivei nr. 2003/41/CE și ale Directivei nr. 85/611/CEE. Astfel, arată că textele de lege criticate au eliminat sporul de grupă de muncă, pe care îl consideră a fi tot o pensie suplimentară, iar reglementările comunitare menționate protejează drepturile de creanță față de administratorul unui fond de pensii suplimentare, respectiv statul român. În acest sens, amintește art. (7) din Directiva nr. 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că problemele ridicate de autorul excepției nu țin de neconstituționalitatea legii, ci reprezintă exclusiv un aspect de interpretare și aplicare a dispozițiilor normative interne prin raportare la actele normative comunitare, acte care, conform dispozițiilor constituționale, au supremație față de dispozițiile legale naționale. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 din Constituție, arată că aceasta este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art.1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77, ale art. 164 alin. (3), ale art. 165, ale art. 180 alin. (1) și ale art. 198 liniuța a șaptea din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, așa cum au fost modificate ulterior prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002.

În prezent aceste texte de lege au următoarea redactare:

Art. 77: „(1) *Punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 3.*

(2) *În situația asiguraților prevăzuți la art. 43 și 47, la stabilirea punctajului mediu anual conform alin. (1) se iau în considerare stagiile de cotizare prevăzute la aceste articole.*

(3) *În situațiile prevăzute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguraților conform alin. (1), se iau în considerare stagiile totale de cotizare necesare prevăzute în anexele nr. 4 și 5.*

(4) *La calcularea punctajului mediu anual, a punctajului anual și a numărului de puncte realizat în fiecare lună se utilizează cinci zecimale.”;*

Art. 164 alin. (3): „*La determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile cu caracter permanent, care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare. Sporul de vechime care se utilizează la stabilirea punctajelor anuale este următorul:*

a) *perioada 1 martie 1970 — 1 septembrie 1983: 3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani; 5% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani; 7% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 de ani; 10% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani;*

b) *perioada 1 septembrie 1983 — 1 aprilie 1992: 3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 3—5 ani; 6% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani; 9% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani; 12% pentru*

o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 de ani; 15% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani.”;

Art. 165: „(1) *Asigurații care au contribuit la Fondul pentru pensia suplimentară cu 2%, 3%, respectiv 5%, beneficiază de o creștere a punctajului, determinat prin aplicarea următoarelor procente la punctajele anuale realizate în aceste perioade, astfel:*

- a) 16% pentru perioada 1 ianuarie 1967 — 1 ianuarie 1973;*
- b) 13% pentru perioada 1 ianuarie 1973 — 1 ianuarie 1978;*
- c) 14% pentru perioada 1 ianuarie 1978 — 1 iulie 1986;*
- d) 21% pentru perioada 1 iulie 1986 — 1 noiembrie 1990;*
- e) 15% pentru perioada 1 noiembrie 1990 — 1 aprilie 1991;*
- f) 14% pentru perioada 1 aprilie 1991 — 1 aprilie 1992;*
- g) 13% pentru perioada 1 aprilie 1992 — 1 ianuarie 1999;*
- h) 22% pentru perioada 1 ianuarie 1999 — 1 februarie 1999;*
- i) 17% pentru perioada de după 1 februarie 1999.*

(2) *Asigurații care au contribuit cu 4% la Fondul pentru pensia suplimentară beneficiază de o creștere a punctajului, determinat prin aplicarea următoarelor procente la punctajele anuale realizate în aceste perioade, astfel:*

- a) 26% pentru perioada 1 iulie 1977 — 1 ianuarie 1978;*
- b) 28% pentru perioada 1 ianuarie 1978 — 1 iulie 1986.”*

Art. 180 alin. (1): „*La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.”;*

Art.198 liniuța a șaptea: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:[...]*

— *Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 82 din 6 august 1977, cu modificările ulterioare;”*

De asemenea, autorul excepției critică și dispozițiile întregului Capitol IX „*Dispoziții tranzitorii*” din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 148 alin. (2) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și ale celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, în raport cu prevederile Directivei Consiliului 98/49/CE din 29 iunie 1998 privind protecția drepturilor la pensie

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 164 alin. (3), art. 165, art. 180 alin. (1) și ale art. 198 liniuța a șaptea, precum și cele ale Capitolului IX „*Dispoziții tranzitorii*” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandru P. Bălan în Dosarul nr. 4.275/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

suplimentară ale salariaților și persoanelor care desfășoară activități independente, care se deplasează în cadrul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr.L 209 din 25 iulie 1998, ale Directivei 85/611/CEE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. 375 din 31 decembrie 1985, cu modificările ulterioare, și ale Directivei 2003/41/CE privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 235 din 23 septembrie 2003.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției a mai ridicat și cu un alt prilej, în același dosar al Tribunalului Iași, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 164 alin. (3), art. 165 și art. 180 alin. (1) și ale Capitolului IX din Legea nr. 19/2000. Astfel, prin Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, Curtea a statuat că textele de lege criticate nu contravin art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituție, precizând, în același timp, că cele mai multe dintre aspectele invocate de autorul excepției vizau de fapt probleme de aplicare a legii, iar nu de constituționalitate.

În prezenta cauză, autorul excepției revine, criticând aceleași texte de lege în raport cu prevederile Directivei Consiliului 98/49/CE, ale Directivei 2003/41/CE și ale Directivei 85/611/CEE, dar cu invocarea, în esență, a aceluiași argumente ca și cele reținute în Decizia nr. 861/2006, astfel că nu se mai impune reexaminarea textelor de lege criticate.

De altfel, Curtea observă că, în ceea ce privește dispozițiile directivei invocate, acestea se regăsesc în prezent transpuse, în mod distinct, în Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 31 mai 2006, neavând nicio incidență asupra pensiilor suplimentare stabilite potrivit reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Legii nr.19/2000.

În sfârșit, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art.198 liniuța a șaptea din Legea nr. 19/2000. Astfel, abrogarea legislației anterioare, contrare noilor prevederi, nu poate fi privită ca aducând atingere dreptului de proprietate, cu atât mai mult cu cât actele normative avute în vedere se referă la drepturi de asigurări sociale distincte de dreptul prevăzut de art. 44 din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.195

din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) și ale art. 93 alin. (1) și (4) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (3) și ale art. 93 alin. (2) și (3) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată de Viorica Nicula în Dosarul nr. 1.813/85/2007 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, considerând că textele de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât nu asimilează vechimii în specialitate, în vederea acordării pensiei de serviciu, și activitatea desfășurată în alte unități decât cele enumerate de lege.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul are atributul exclusiv de a stabili condițiile de acordare a dreptului la pensie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.813/85/2007, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (3) și art. 93 alin. (2) și (3) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.** Excepția a fost ridicată de Viorica Nicula cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 93 alin. (2) și (3) din Legea nr. 567/2004 este neconstituțional, întrucât nu asimilează ca funcție de specialitate funcția de secretar dactilograf de la centrul teritorial de calcul cu cea de dactilograf și grefier dactilograf de la instanțele judecătorești. În același timp, alte funcții, cum este și cea de informatician, sunt asimilate, chiar dacă persoanele au lucrat în alte unități. De asemenea, arată că art. 68 alin. (3) din Legea nr. 567/2004 este neconstituțional pentru că instituie o condiție privind vechimea în funcție mult prea mare, deși vechimea pe care o are autorul excepției, de 12 ani, este considerabilă și i-ar îndreptăți la obținerea pensiei de serviciu.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, dispozițiile de lege criticate nefiind contrare art. 16 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că pensia de serviciu reprezintă o categorie specială de pensie, acordată în vederea unor obiective specifice, pe baza unor criterii precis și limitativ prevăzute de lege. Legiuitorul este liber să stabilească aceste criterii, fără ca prin aceasta să se considere că s-a încălcat principiul constituțional al egalității în drepturi, dat fiind că situațiile diferite în care se află diversele categorii de persoane justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că stabilirea condițiilor în care personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea poate beneficia de pensie de serviciu, precum și a funcțiilor ce pot constitui vechime în specialitate, reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, care poate institui un tratament juridic diferit, în raport de situațiile obiectiv diferite, specifice fiecărei categorii de personal.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (3) și art. 93 alin. (2) și (3) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004.

Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 567/2004 a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, soluțiile legislative fiind cuprinse, în prezent, într-o redactare asemănătoare, în art. 68 alin. (2) și art. 93 alin. (1) și (4).

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Art. 68 alin. (2): „*De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate cu o vechime în specialitate între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumului pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1) pentru fiecare an care lipsește din vechimea în specialitate integrală.*”;

Art. 93 alin. (1) și (4): „(1) *Constituie vechime în specialitate perioada în care personalul auxiliar al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a îndeplinit oricare dintre*

funcțiile prevăzute la art. 3, precum și perioadele în care a îndeplinit, în cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, procuraturii, fostelor arbitraje de stat sau departamentale și fostelor notariate de stat, funcția de: impiegat, secretar, secretar ajutor, secretar dactilograf, dactilograf, executor judecătoresc, conducător de carte funciară, arhivar, registrator, arhivar-registrator, curier, referent, stenodactilograf, șef de cabinet, funcționar, statistician, grefier dactilograf, grefier analist programator, informatician. [...]

(4) Pentru grefierii informaticieni constituie vechime în specialitate și perioadele lucrate în același domeniu, în alte unități.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 68 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 reglementează una dintre situațiile în care personalul auxiliar de specialitate poate obține pensie de serviciu, respectiv aceea când, împlinind vârsta de 60 de ani, întrunește în același timp o vechime în specialitate între 20 și 25 de ani, situație când cuantumul pensiei va fi micșorat cu un anumit procent stabilit de lege. Autorul excepției este nemulțumit de faptul că acest text de lege nu prevede o vechime în specialitate mai mică și se consideră astfel discriminat.

Curtea reține că pensia de serviciu reprezintă o formă specială de pensie pe care legiuitorul o acordă diferitelor categorii socioprofesionale în considerarea unor situații deosebite și ținând cont de anumite criterii, limitativ prevăzute, ce caracterizează aceste categorii de persoane. Vechimea în specialitate reprezintă condiția și motivul pentru care legiuitorul a instituit pensia de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate. O asemenea reglementare nu este de natură să contravină dreptului la pensie. Astfel, după cum se arată în art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale prevăzute de lege. Prin urmare,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată de Viorica Nicula în Dosarul nr. 1.813/85/2007 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (1) și (4) din Legea nr. 567/2004, excepție ridicată de același autor în același dosar al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 159334